

l'actual església. Hi podem identificar perfectament la imatge de la Verge amb l'Infant als braços envoltada per un rosari, tal i com era representada a l'època. No hem d'oblidar que l'edifici de l'església actual es bastí més d'un segle després. (En una pedra de la cantonada sud-est, hi ha esculpida la data 1744).

Pel que fa a la part alta del campanar observem notables diferències entre el projecte que recull el contracte i la realitat. Indubtablement que en altres ocasions hom ha observat aquesta problemàtica. Podria donar-se el cas que en el decurs de les obres, per raons ix: econòmiques, canvis de gust, etc. es variés la proposta inicial. Tampoc es pot descartar la possibilitat que en edificar la nova església, o en qualsevol altre moment: per amenaçar ruïna, o per haver sofert l'impacte d'un llamp —aquest és el cas del campanar veí d'Aiguaviva—, s'hagués hagut de reconstruir, parcialment, variant-se la fesomia.

El que sí sabem amb certesa és que l'any 1598 les campanes eren sostingudes per uns amples pilars que feien la funció de campanar.

Breument intentarem de resumir les diferències existents entre el projecte i la realitat actual del campanar.

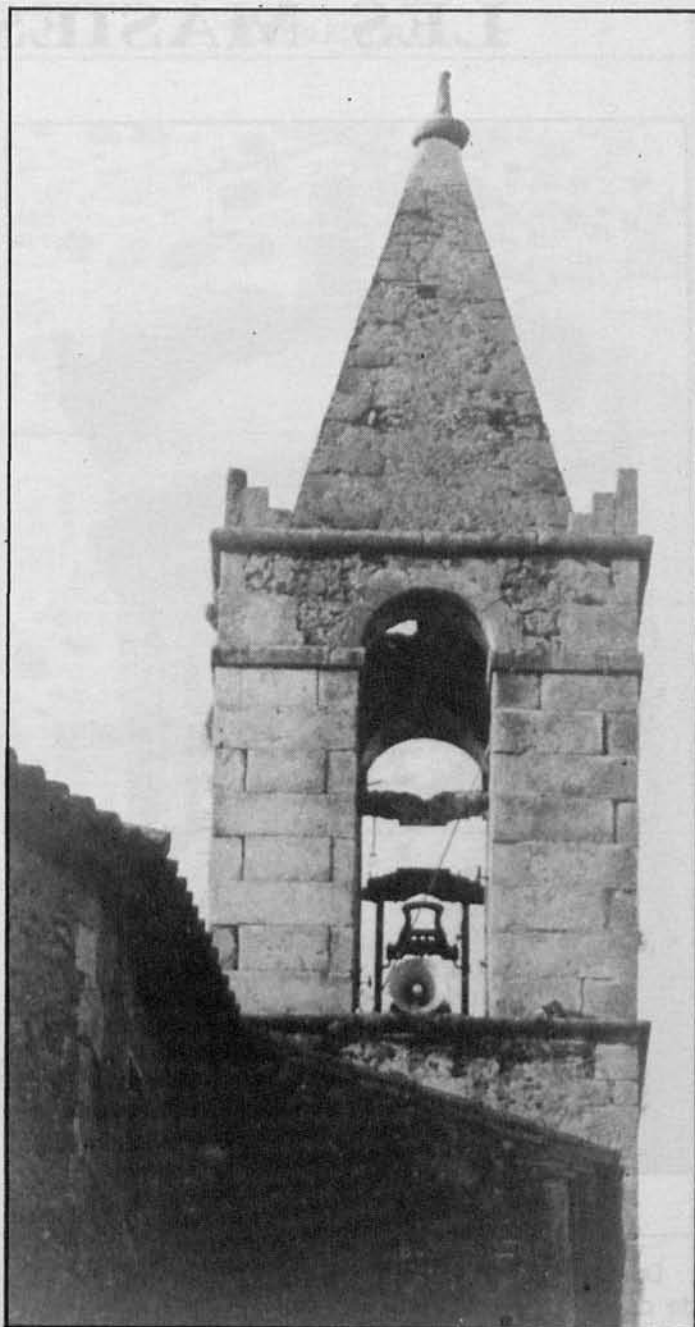
Havia de construir-se a la paret sud de l'església (ens referim a la que existí abans). De l'actual es troba al N-O.

L'alçada total de la torre havia de ser de 22 canes (34,10m). Preses les mides hem vist com tan sols amida uns 20 m.

El nombre de finestres projectades era de setze. Com podem observar, sols en té quatre, això sí, de doble alçada. Segons el projecte sembla que havia de ser un campanar similar al de Sant Dalmai o Vilablareix però, més alt.

Per sobre de les finestres, una barana de merlets escalonats que, sí es conserva. No s'han conservat però, les gàrgoles en forma d'animal, a manera de canal per escupir l'aigua enfora.

També s'indica en el contracte que a la part alta o acabament de l'agulla s'hi havia de disposar el penell —pedra rodona que sosté una barra de ferro amb la sargeta i que, com bé coneixeu els veïns de Salitja, va desprendre's una nit del 1969, foradant la volta de l'església i causant destrosses a l'altar de Sant Antoni.

Per acabar, direm que, el cost total convingut fou de 650 lliures, les quals es pagarien en diferents terminis. Foren sis els anys previstos per a la durada de les obres. Durant aquest temps, els mestres de cases disposarien de casa franca al poble. El municipi havia de tragar a peu d'obra, repartint-se les carretades entre els veïns, tot el material i eines precises: calcs, sorra, pedra borda —la pedra bona anava per compte dels picapedrers—, fusta càvics, pales, magalls, gavetes, cordes, claus, un torn... etc.

Tenim constància que pel mes de juliol del mateix 1598 es pagà el primer termini de 100 lliures. Així mateix, i passats els sis anys, es pagà el darrer termini i es cancel·là el contracte. Era el dia 18 de març del 1604.

Els mestres J. Vernia i P. Busquets encarregats de bastir aquest campanar foren els mateixos que intervingueren en la construcció de l'església de Cassà de la Selva i en la del campanar de Fornells.